

“Bij ons werkt het zoals in een goede relatie”

Twintig jaar het MarHA!tentatief

Bart Van Nuffelen en Johan Petit maakten een ongelooflijke reis door het theaterlandschap.
Foto: jvdp

Het beste theater ter wereld voor de volksmens brengen. Dat was in 1996 de ambitie van Johan Petit en Bart Van Nuffelen. Dat is niet min, maar het grote feest rond 20 jaar het MarHA!tentatief is nu donderdagavond wel goed voor een uitverkochte zaal Roma.

Het Xaveriuscollege in Borgerhout, café Tsjaplin in Deurne-Zuid, daar liggen ergens de roots van het gezelschap. Momenteel opereren ‘de Martha’s’ vanuit het fort van Mortsel. Een oude hangar is daar knus omgevormd tot een grote blokhut. De twee artistieke leiders blikken er even terug op de voorbije 20 jaar.

Gefeliciteerd met de 20ste verjaardag. Maar was er in 1995 geen obscure voorstelling in Borsbeek? Vieren jullie geen jaar te laat?

Johan Petit: “

Het gezelschap bestond toen nog niet. Er deden al wel mensen mee, waarvan sommigen later drijvende krachten van de Martha's zouden worden. Vooral Bart was toen natuurlijk de bepalende figuur. Hij bezat de energie die een groep bijeen bracht. Hij kwam af met megalomane ideeën en geschifte toneelstukken. Aan onze eerste voorstelling ‘Elias of het gevecht met de nachtegalen’ deden misschien 60 mensen mee, allemaal onbetaald, gewoon omdat het zo ‘graaf’ was. Bart heeft ook mij hierin meegesleurd. Hij zette mij voor het blok, ik moest wel.”

Bart Van Nuffelen: “Er is bij ons altijd iemand om op terug te vallen. Veel gezelschappen die samen met ons zijn begonnen, bestaan niet meer. Misschien omdat de makers er te vaak alleen voor stonden.”

Johan Petit: “Al in het vijfde middelbaar ontdekten we in het Xaveriuscollege dat we graag schreven. Alles begon met een spreekbeurt die we in groep moesten doen. Dat werd bij ons een mini-toneelstuk. Vanaf dat moment zijn we altijd artistiek samen geweest. We zijn nog altijd elkaars eerste aanspreekpunt. Om de vijf botten val ik hem lastig met een nieuw idee.”

Toch straf dat jullie dat al 20 jaar volhouden. Ook de meeste rockbands houden het sneller voor bekeken.

Johan Petit: “Ook wij hebben onze discussies en onze moeilijke momenten. Ik denk dat het bij ons werkt zoals in een goede relatie. We doen niet alles samen, we kennen elkaars goede en slechte kanten en we praten veel.”

Bart Van Nuffelen: “Soms zien we elkaar ook een hele tijd niet. Dan vraag ik me op een bepaald moment altijd wel af hoe het met de Johan zou zijn. En dan gaan we meestal samen een pint pakken, gewoon als vrienden. Die vriendschap is altijd intact gebleven, ook dat is heel belangrijk.”

Jullie zijn wel gestart in een eng jaar. 1996 was het jaar van Dutroux. Had dat een invloed?

Johan Petit: “1996 vond ik vooral een fantastisch jaar voor onszelf. Ik was helemaal doordrongen van het feit dat we iets bijzonders aan het maken waren, daar waren we ook dag en nacht mee bezig.”

Paul Arias

Twee jaar later was theatercriticus Paul Arias helemaal wild van ‘Ge moet niet per sé ananas gegeten hebben om te weten dat dat ongelooflijk lekker is.’ Heeft dat jullie op de kaart gezet?

Bart Van Nuffelen: “Die man is voor ons daarvoor al belangrijk geweest. ‘Elias’ had aanvankelijk een erg lokaal karakter. Niemand kende ons, behalve de vriendenkring, de familie of de scouts. Johan vond dat we toch een persdossier moesten maken is als een pitbull Paul Arias blijven lastigvallen. Uiteindelijk is hij ook afgekomen voor een interview.”

Waar willen jullie binnen 20 jaar staan.

Johan Petit: “Ik denk nooit veel verder dan de volgende drie jaar.”

Bart Van Nuffelen: “Ik voel de evolutie wel. We zijn een heel ander gezelschap dan tien jaar geleden. Binnen tien jaar zullen we dus weer een ander gezelschap zijn. Maar dat we gewoon nog altijd toneel mogen maken, vind ik op zich al waanzinnig.”

www.marthatentatief.be